

Ти схожа

Микола Вінграновський

Ти схожа. Дві краплі води
Упало з весла золотого.
Ти схожа, як дві біди
Ні з того, ні з сього.

І огірок, що на столі
Лежить у грудні перед нами,
І небо, що лежить над нами
У гололідному гіллі,

Й готель, де ти прибув і вибув,
Рука на пальовій стіні, —
Це все, немов далекий вибух,
Як пам'ять втрачена мені.